

Sygn. akt VI Ka 4/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska

SO Andrzej Wieja

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2014 r.

sprawy **I. S.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk i inne

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 26 września 2013 r. sygn. akt II K 408/13

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec I. S. w pkt V części dyspozytywnej dotyczący obowiązku naprawienia szkody i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Lubaniu do ponownego rozpoznania,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VIKa 4/14

UZASADNIENIE

I. S. oskarżona została o to, że:

1. w dniu 28.01.2013r. w L.woj. (...)działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania, doprowadziła pracowników Banku (...) S.A.do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w kwocie 1.000 zł w ten sposób, że podając się za A. Z.w instytucji pośredniczącej (...) sp. z o. o. złożyła jako prawdziwe poświadczający nieprawdę wniosek o zawarcie umowy, skan dowodu osobistego oraz podpisu A. Z., który miał wyrażać jej wolę zaciągnięcia kredytu, co było istotną okolicznością dla zawarcia umowy pożyczki nr (...), na podstawie której uzyskała wymienioną czym działała na szkodę Banku (...) S.A.we W., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

2. w miejscu i czasie jak w pkt 1 działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania doprowadziła pracowników (...) Bank

S.A.do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w kwocie 9.350,79 zł, w ten sposób, że w instytucji pośredniczącej (...) S.A.podając się za A. Z.złożyła jako prawdziwe: poświadczający nieprawdę wniosek o zawarcie umowy, zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. Z.w „(...)Centrum Kredytowe (...)” w których podrobiła podpisy wnioskodawcy podpisując się jako A. Z., co było istotną okolicznością dla zawarcia umowy kredytu gotówkowego o numerze (...), na podstawie której uzyskała wymienioną kwotę czym działała na szkodę (...) Bank S.A.w G., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 26 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt IIK 408/13:

I. uznał oskarżoną I. S. winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznał oskarżoną I. S. winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonej I. S. kary pozbawienia wolności i wymierzył jej karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk zawiesił wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonej I. S. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

V. na podstawie art. 72 § 2 kk orzekł od oskarżonej I. S. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank S.A. kwoty 9.350,79 zł (dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych 79/100), w terminie 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się wyroku,

VI. na podstawie art. 44 § 1 i 2 orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych w postaci:

- wniosek o kredyt nr (...)A. Z.z dnia 28.01.2013r. – 2 sztuki,
 - umowa kredytu gotówkowego nr (...)A. Z.z dnia 28.01.2013r.,
 - dyspozycja uruchomienia kredytu A. Z.w kwocie 7.000 zł,
 - oświadczenie banku i kredytobiorcy dotyczące objęcia kredytobiorcy ochroną ubezpieczeniową jako zabezpieczenie spłaty kredytu gotówkowego,
 - wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy kredytu,
 - oświadczenie o weryfikacji numerów telefonów i źródła dochodu,
 - oświadczenie o braku dodatkowego dokumentu,
 - oświadczenie o wysokości uzyskiwanych dochodów z tytułu umowy o pracę,
 - zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach,
 - kserokopia dowodu osobistego A. Z.,
- opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz 89/13 oraz
- umowy kredytu gotówkowego nr (...)A. Z.z dnia 28.01.2013r.,

- oświadczenie banku i kredytobiorcy dotyczące objęcia kredytobiorcy obroną ubezpieczeniową jako zabezpieczenie spłaty kredytu gotówkowego,
 - dyspozycja uruchomienia kredytu A. Z. w kwocie 7.000 zł,
 - dowód wpłaty kwoty 338,14 zł spłata kredytu,
 - dowód wpłaty kwoty 340 zł A. Z.,
 - wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy kredytu,
 - zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach A. Z.,
 - pokwitowanie przyjęcia zlecenia dokonania przelewu kwoty 344,08 zł,
- opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz 90/13,

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ustęp 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierzył jej opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator zarzucając:

- 1) obrazę przepisu prawa materialnego, wyrażonego w art. 46 § 1 kk, poprzez zaniechanie orzeczenia wobec I. S. środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na podstawie przywołanego przepisu, a zobowiązanie wymienionej do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym jej w pkt II wyroku w terminie 1 roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia, w sytuacji gdy pokrzywdzony złożył wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk,
- 2) obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na jego treść, w art. 343 § 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk, mającą wpływ na treść wydanego wyroku, a polegającą na wydaniu w niniejszej sprawie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy przy jednoczesnym orzeczeniu kary w wymiarze wykraczającym poza treść wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 § 1 kpk, poprzez orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 72 § 2 kk, w sytuacji gdy we wniosku zawarto postulat orzeczenia tego obowiązku na podstawie art. 46 § 1 kk oraz poprzez orzeczenie środka karnego w postaci przepadku przedmiotów, w sytuacji gdy wniosek prokuratora takiego uzgodnienia nie zawierał.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lubaniu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Rzeczywiście doszło w niniejszej sprawie do wydania wyroku z obrazą przepisu prawa materialnego – art.46§1 k.k. Otóż bowiem orzekając uzgodniony z oskarżoną obowiązek naprawienia szkody sąd I instancji przyjął jako podstawę art. 72§2 k.k. (pkt V części dyspozytywnej wyroku). Nie dostrzegł sąd meriti, iż pokrzywdzony (...) Bank (...) S.A. - złożył wniosek o naprawienie szkody wyrządzonej przez oskarżoną (zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k.25v.). W tej sytuacji orzeczenie środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na podstawie art.46§1 k.k. było obligatoryjne, a przyjęcie za podstawę art.72§2k.k. jak uczynił to sąd rejonowy w zaskarżonym wyroku jest nieprawidłowe.

W związku z tym, iż do wydania wyroku doszło w trybie konsensualnym (na skutek złożonego wniosku na podstawie art.335§1k.p.k.) na posiedzeniu bez udziału stron, jak również wobec nieobecności oskarżonej na rozprawie przed

sądem odwoławczym nie było możliwe dokonanie zmiany podstawy prawnej orzeczenia obowiązku naprawienia szkody.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok w tej części należało uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lubaniu.

Nie zasługiwał natomiast na uwzględnienie zarzut apelacji prokuratora w części kwestionującej orzeczenie środka karnego w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych w sprawie dokumentów (pkt VI części dyspozycyjnej wyroku), pomimo braku wniosku w tym zakresie. Rozstrzygnięcie o dowodach rzeczowych bowiem może w myśl przepisu art.420§1 k.p.k. zostać wydane na posiedzeniu bez udziału stron i w żaden sposób nie jest od woli stron postępowania zależne. Tym bardziej zatem rozstrzygnięcie może być zawarte w wyroku, a w sytuacji jak w niniejszej sprawie, gdy dotyczy tylko i wyłącznie dokumentów zabezpieczonych jako dowody w związku ze sprawą nie musi być przedmiotem uzgodnień w ramach dobrowolnego poddania się karze.

W pozostałej części zatem zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonej od ponoszenia kosztów niniejszego postępowania odwoławczego (art.644§1 k.p.k. w zw. art.634 k.p.k.).

Rozpoznając ponownie sprawę sąd I instancji przeprowadzi postępowanie na zasadach ogólnych i orzeknie środek karny na właściwej podstawie.